

Δ' ΠΡΟΣΥΝΟΔΙΚΗ ΠΑΝΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΔΙΑΣΚΕΨΙΣ

6-12 Ιουνίου 2009

Ἡ Ὁρθόδοξος Διασπορά

Ἀπόφασις

Ἡ Δ' Προσυνοδική Πανορθόδοξος Διάσκεψις, συγκληθεῖσα ὑπό τῆς Α.Θ. Παναγιότητος, τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου, τῆ συμφώνῳ γνώμῃ τῶν Μακαριωτάτων Προκαθημένων τῶν Ἁγιωτάτων Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, ἐκφρασθεῖσα κατὰ τὴν ἐν Φαναρίῳ Ἱεράν Σύναξιν αὐτῶν τόν Ὀκτώβριον τοῦ ἔτους 2008, συνῆλθεν εἰς τό ἐν Σαμπεζύ Ὁρθόδοξον Κέντρον τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου ἀπό 6^{ης} μέχρι 13^{ης} Ἰουνίου 2009, ὑπό τὴν προεδρίαν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Περγάμου κ. Ἰωάννου, ἐκπροσώπου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου.

Ἡ Διάσκεψις αὕτη, εἰς τὴν ὁποίαν προσεκλήθησαν καί ἐξεπροσωπήθησαν πᾶσαι αἱ ἀγιώταται Ὁρθόδοξοι Αὐτοκέφαλοι Ἐκκλησίαι, ἠσχολήθη περὶ τό θέμα τῆς κανονικῆς ὀργανώσεως τῆς Ὁρθοδόξου Διασπορᾶς καί συνεζήτησε, συμφώνως πρὸς τό ἄρθρον 16 τοῦ Κανονισμοῦ Λειτουργίας τῶν Προσυνοδικῶν Πανορθοδόξων Διασκέψεων, τὰ ὑπό τῆς Διορθοδόξου Προπαρασκευαστικῆς Ἐπιτροπῆς τῶν ἐτῶν 1990 καί 1993 ὑποβληθέντα αὐτῇ σχετικά κείμενα, τροποποιήσασα καί ἐγκρίναςα αὐτά ὡς ἀκολουθῶς:

- 1. α)** Διεπιστώθη ὅτι ἀποτελεῖ κοινήν βούλησιν πασῶν τῶν ἀγιωτάτων Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, ὅπως ἐπιλυθῆ τό ζήτημα τῆς Ὁρθοδόξου Διασπορᾶς τό ταχύτερον δυνατόν καί ὅπως ὀργανωθῆ αὕτη κατὰ τρόπον σύμφωνον πρὸς τὴν ὀρθόδοξον ἐκκλησιολογίαν καί τὴν κανονικὴν παράδοσιν καί πρᾶξιν τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας.

β) Διεπιστώθη ὡσαύτως ὅτι κατὰ τὴν παροῦσαν φάσιν δέν εἶναι ἐφικτὴ δι' ἱστορικούς καί ποιμαντικούς λόγους ἢ ἄμεσος μετάβασις εἰς τὴν αὐστηρῶς κανονικὴν τάξιν τῆς Ἐκκλησίας ὡς πρὸς τό ζήτημα τοῦτο, τούτέστιν εἰς τὴν ὑπαρξιν ἑνός μόνου Ἐπισκόπου εἰς τόν αὐτόν τόπον. Διὰ τόν λόγον τοῦτον ἤχθη εἰς τὴν ἀπόφασιν, ὅπως προτείνῃ τὴν δημιουργίαν μεταβατικῆς τινος καταστάσεως, ἣτις καί θά προετοιμάσῃ τό ἔδαφος διὰ τὴν αὐστηρῶς κανονικὴν λύσιν τοῦ προβλήματος, ἐπὶ τῇ βάσει ἀρχῶν καί κατευθύνσεων, αἱ ὁποῖαι διαγράφονται κατωτέρω. Ἡ τοιαύτη προετοιμασία δέν θά πρέπει νά βραδύνη πέραν τῆς μελλούσης νά συνέλθῃ Ἁγίας καί Μεγάλης Συνόδου τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, ὥστε νά δυνηθῆ αὕτη νά προβῆ

εις μίαν κανονικὴν λύσιν τοῦ προβλήματος.

2. α) Προτείνεται, ὅπως κατὰ τό μεταβατικόν στάδιον, κατὰ τό ὅποῖον θά προετοιμασθῆ ἡ κανονική λύσις τοῦ ζητήματος δημιουργηθῶν (ἢ ἰδρυθῶν) εἰς ἑκάστην ἐκ τῶν κατωτέρω μνημονευομένων περιοχῶν «Ἐπισκοπικαί Συνελεύσεις» πάντων τῶν ἐν τῇ περιοχῇ ἐκείνῃ ὡς κανονικῶν ἀναγνωριζομένων ἐπισκόπων, οἵτινες θά ἐξακολουθοῦν νά ὑπάγονται εἰς τὰς κανονικάς δικαιοδοσίας, εἰς ἃς ὑπάγονται σήμερον.
- β) Αἱ συνελεύσεις αὗται θά συνίστανται ἐκ πάντων τῶν ἐν ἑκάστη περιοχῇ ἐπισκόπων, οἵτινες εὐρίσκονται ἐν κανονικῇ κοινωνίᾳ μετά πασῶν τῶν ἀγιωτάτων Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν καί θά προεδρεύονται ὑπό τοῦ πρώτου ἐκ τῶν εἰς τήν Ἐκκλησίαν Κωνσταντινουπόλεως ὑπαγομένων ἀρχιερέων, ἐλλείψει δέ τούτου συμφώνως πρός τήν τάξιν τῶν Διπτύχων. Αὗται θά ἔχουν ἐκτελεστικήν Ἐπιτροπήν, ἀποτελουμένην ἐκ τῶν πρώτων ἱεραρχῶν τῶν διαφόρων δικαιοδοσιῶν, αἱ ὁποῖαι ὑπάρχουν εἰς τήν περιοχὴν.
- γ) Ἔργον καί εὐθύνη τῶν ἐπισκοπικῶν τούτων συνελεύσεων θά εἶναι ἡ μέριμνα διὰ τήν φανέρωσιν τῆς ἐνότητος τῆς Ὁρθοδοξίας καί τήν ἀνάπτυξιν κοινῆς δράσεως ὅλων τῶν ὀρθοδόξων ἐκάστης περιοχῆς πρός θεραπείαν τῶν ποιμαντικῶν ἀναγκῶν τῶν ἐκεῖ διαβιούντων ὀρθοδόξων, κοινήν ἐκπροσώπησιν πάντων τῶν ὀρθοδόξων ἐναντι τῶν ἑτεροδόξων καί τῆς ὅλης κοινωνίας τῆς περιοχῆς, καλλιέργειαν τῶν θεολογικῶν γραμμάτων καί τῆς ἐκκλησιαστικῆς παιδείας κ.λπ. Αἱ ἐπί τῶν θεμάτων τούτων ἀποφάσεις θά λαμβάνωνται καθ' ὁμοφωνίαν τῶν Ἐκκλησιῶν αἱ ὁποῖαι ἐκπροσωποῦνται εἰς τήν συγκεκριμένην Συνέλευσιν.
3. Αἱ περιοχαί, εἰς τὰς ὁποίας θά δημιουργηθῶν εἰς ἓν πρῶτον στάδιον Ἐπισκοπικαί συνελεύσεις, ὀρίζονται ὡς ἑξῆς:
- i. Βόρειος καί Κεντρική Ἀμερική.
 - ii. Νότιος Ἀμερική.
 - iii. Αὐστραλία, Ν. Ζηλανδία καί Ὠκεανία.
 - iv. Μ. Βρεταννία καί Ἰρλανδία.
 - v. Γαλλία.
 - vi. Βέλγιον, Ὀλλανδία καί Λουξεμβούργον.
 - vii. Αὐστρία.
 - viii. Ἰταλία καί Μάλτα.
 - ix. Ἑλβετία καί Λιχτενστάϊν
 - x. Γερμανία.
 - xi. Σκανδιναυϊκαί Χῶραι (ἐκτός τῆς Φιλλανδίας).
 - xii. Ἰσπανία καί Πορτογαλία.

Οί ἐπίσκοποι τῆς Διασπορᾶς, οἱ ὅποιοι κατοικοῦν εἰς τὴν Διασποράν καὶ ἔχουν ἐνορίας εἰς περισσότεράς περιοχάς, θά εἶναι μέλη τῶν Ἐπισκοπικῶν Συνελεύσεων καὶ τῶν περιοχῶν αὐτῶν.

4. Εἰς τὰς συνελεύσεις ταύτας, αἱ ὁποῖαι συγκροτοῦνται κατ' ἀπόφασιν τῆς παρούσης Διασκέψεως, ἀνατίθεται ἡ εὐθύνη, ὅπως ὀλοκληρώσουν ἐν ταῖς λεπτομερείαις τὸν ὑπ' αὐτῆς ἐγκριθέντα κανονισμόν λειτουργίας αὐτῶν καὶ ἐφαρμόσουν αὐτόν τό ταχύτερον δυνατόν καὶ ὅπωςδήποτε πρό τῆς συγκλήσεως τῆς Ἁγίας καὶ Μεγάλης Συνόδου.
5. Αἱ Ἐπισκοπικαὶ Συνελεύσεις δέν ἀποστεροῦν ἀπὸ τούς Ἐπισκόπους μέλη αὐτῶν ἀρμοδιότητος διοικητικοῦ καὶ κανονικοῦ χαρακτήρος οὔτε περιορίζουν τὰ δικαιώματα αὐτῶν εἰς τὴν Διασποράν. Αἱ Ἐπισκοπικαὶ Συνελεύσεις ἀποβλέπουν εἰς τὴν διαμόρφωσιν κοινῆς θέσεως τῆς Ὁρθόδοξου Ἐκκλησίας ἐπὶ διαφόρων θεμάτων, τοῦτο οὐδόλως ἐμποδίζει τούς Ἐπισκόπους μέλη, οἱ ὅποιοι μένουν ὑπόλογοι εἰς τὰς ἰδικὰς τῶν Ἐκκλησιᾶς, νά ἐκφράσουν τὰς ἀπόψεις τῶν ἰδικῶν τῶν Ἐκκλησιῶν ἐνώπιον τοῦ ἔξω κόσμου.
6. Οἱ πρόεδροι τῶν Ἐπισκοπικῶν Συνελεύσεων συγκαλοῦν καὶ προεδρεύουν πασῶν τῶν κοινῶν συνάξεων τῶν ἐπισκόπων τῆς περιοχῆς αὐτῶν (λειτουργικῶν, ποιμαντικῶν, διοικητικῶν κ.λπ.). Εἰς ζητήματα γενικωτέρου ἐνδιαφέροντος, ἀπαιτοῦντα, κατ' ἀπόφασιν τῆς Ἐπισκοπικῆς Συνελεύσεως, πανορθόδοξον ἀντιμετώπισιν ὁ πρόεδρος αὐτῆς ἔχει τὴν ἀναφοράν αὐτοῦ εἰς τὸν Οἰκουμενικόν Πατριάρχην διὰ τὰ περαιτέρω κατὰ τὰ πανορθόδοξως ἰσχύοντα.
7. Αἱ Ὁρθόδοξοι Ἐκκλησίαι δεσμεύονται, ὅπως μὴ προβαίνουν εἰς ἐνεργείας δυναμένας νά παραβλάψουν τὴν ὡς ἄνω διαγραφομένην πορείαν πρὸς κανονικὴν ἐπίλυσιν τοῦ θέματος τῆς Διασπορᾶς, θά πράττωσι δέ πᾶν τό δυνατόν πρὸς διευκόλυνσιν τοῦ ἔργου τῶν Ἐπισκοπικῶν Συνελεύσεων καὶ ἀποκατάστασιν τῆς ὁμαλῆς κανονικῆς τάξεως ἐν τῇ Διασπορᾷ.

† ὁ Περγάμου Ἰωάννης, πρόεδρος

† ὁ Καλῆς Ἐλπίδος Σέργιος

† ὁ ἐν Δυτικῇ καὶ Κεντρῷ Εὐρώπῃ Ἰωάννης

† ὁ Καπιτωλιάδος Ἡσύχιος

† ὁ Βολκολάμσκ Ἰλαρίων

† ὁ Μπάτσκας Εἰρηναῖος

† ὁ Ὀλτενίας Εἰρηναῖος

† ὁ Ρούσσης Νεόφυτος

† ὁ Ζουκδίδι καὶ Τσαῖσι Γεράσιμος

† ὁ Πάφου Γεώργιος

† ὁ Περιστερίου Χρυσόστομος

† ὁ Σιεματίτσε Γεώργιος
† ὁ Κορυτσᾶς Ἰωάννης
† ὁ Κομάρονο Τύχων
† ὁ Ἑλβετίας Ἱερεμίας, γραμματεὺς

Κανονισμός Λειτουργίας τῶν Ἐπισκοπικῶν Συνελεύσεων ἐν τῇ Ὁρθοδόξῳ Διασπορᾷ

Ἀπόφασις

Ἄρθρον 1.

1. Πάντες οἱ ὀρθόδοξοι ἐπίσκοποι ἐκάστης Περιοχῆς, ἐκ τῶν ὑπὸ τῆς Δ' Προσυνοδικῆς Πανορθόδοξου Διασκέψεως καθορισθειῶν, οἱ ὅποιοι εὐρίσκονται ἐν κανονικῇ κοινωνίᾳ μετὰ πασῶν τῶν κατὰ τόπους αὐτοκεφάλων Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, συγκροτοῦν ἰδίαν Ἐπισκοπικὴν Συνέλευσιν.
2. Μέλη τῆς Ἐπισκοπικῆς Συνελεύσεως εἶναι καὶ ὅσοι ὑπερόριοι ὀρθόδοξοι ἐπίσκοποι ἀσκοῦν ποιμαντικὴν διακονίαν ἐνοριῶν τῆς Περιοχῆς.
3. Οἱ ἐφησυχάζοντες καὶ οἱ ἐπισκεπτόμενοι τὴν Περιοχὴν ἐπίσκοποι, ἐφ' ὅσον πληροῦν τὰς προϋποθέσεις τῆς παραγράφου (1), δύνανται νὰ προσκληθοῦν ὅπως συμμετάσχουν εἰς τὴν Συνέλευσιν, ἀλλὰ ἄνευ δικαιώματος ψήφου.

Ἄρθρον 2.

Σκοπὸς τῆς Ἐπισκοπικῆς Συνελεύσεως εἶναι νὰ φανερώνη τὴν ἐνότητα τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, νὰ προωθῆ τὴν συνεργασίαν μετὰ τῶν Ἐκκλησιῶν εἰς πάντας τοὺς τομεῖς τῆς ποιμαντικῆς διακονίας καὶ νὰ διατηρῆ, διαφυλάσῃ καὶ ἀναπτύσῃ τὰ συμφέροντα τῶν κοινοτήτων, αἱ ὅποια ὑπάγονται εἰς τοὺς ὀρθοδόξους κανονικοὺς ἐπισκόπους τῆς Περιοχῆς.

Ἄρθρον 3.

Ἡ Ἐπισκοπικὴ Συνέλευσις θὰ ἔχη Ἐκτελεστικὴν Ἐπιτροπὴν ἀπαρτιζομένην ἐκ τῶν πρώτων ἐπισκόπων ἐκάστης τῶν κανονικῶν Ἐκκλησιῶν τῆς Περιοχῆς.

Ἄρθρον 4.

1. Ἡ Ἐπισκοπικὴ Συνέλευσις καὶ ἡ Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ αὐτῆς θὰ ἔχουν ἓνα Πρόεδρον, ἓνα ἢ δύο Ἀντιπροέδρους, ἓνα Γραμματέα καὶ ἓνα Ταμία, ὡς καὶ ἄλλους ὑπευθύνους ὀρισθησομένους ὑπὸ τῆς Συνελεύσεως.
2. Πρόεδρος εἶναι *ex officio* ὁ πρῶτος τῶν ἐπισκόπων τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου καὶ, ἀπόντος τούτου, κατὰ τὴν τάξιν τῶν Διπτύχων. Ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐπισκοπικῆς Συνελεύσεως συγκαλεῖ τὰς συνεδρίας αὐτῆς, διευθύνει τὰς ἐργασίας αὐτῶν καὶ προεξάρχει τῶν συλλειτούργων. Ἐπὶ τῶν ζητημάτων, τὰ ὅποια συνεζητήθησαν εἰς τὴν συνεδρίαν τῆς Ἐπισκοπικῆς Συνελεύσεως καὶ ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐπετεύχθη ὁμόφωνος ἀπόφασις, ὁ Πρόεδρος (ἢ κατ' ἀνάθεσιν αὐτοῦ ἄλλο μέλος τῆς Ἐπισκοπικῆς Συνελεύσεως) προβάλλει ἐνώπιον τοῦ κράτους, τῆς

κοινωνίας καί τῶν ἄλλων θρησκευτικῶν ὀργανισμῶν τήν κοινήν θέσιν τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν τῆς περιοχῆς.

3. Ὁ ἢ οἱ Ἀντιπρόεδροι ὀρίζονται *ex officio* ἐκ τῶν ἐπισκόπων-μελῶν τῶν Συνελεύσεων ἐκ τῶν ἀμέσως ἐπομένων Ἐκκλησιῶν συμφώνως πρός τήν τάξιν τῶν Διπτύχων τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν. Ὁ Γραμματεὺς, ὁ Ταμίας καί οἱ λοιποὶ ὑπεύθυνοι ἐκλέγονται ὑπὸ τῆς Συνελεύσεως, δύνανται δέ νά μὴ προέρχωνται ἐκ τοῦ βαθμοῦ τῶν ἐπισκόπων.

Ἄρθρον 5.

1. Αἱ ἀρμοδιότητες τῆς Ἐπισκοπικῆς Συνελεύσεως εἶναι:
 - α' νά μεριμνᾷ καί νά συμβάλῃ διὰ τήν διατήρησιν τῆς ἐνότητος τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Περιοχῆς εἰς τὰς θεολογικάς, ἐκκλησιολογικάς, κανονικάς, πνευματικάς, φιλανθρωπικάς, ἐκπαιδευτικάς καί ἱεραποστολικὰς ὑποχρεώσεις αὐτῆς.
 - β' Ὁ συντονισμὸς καί ἡ προώθησις τῶν κοινῶν ἐνδιαφέροντος δραστηριοτήτων εἰς τοὺς τομεῖς τῆς διαποιμάνεως, τῆς κατηχήσεως, τῆς λειτουργικῆς ζωῆς, τῶν θρησκευτικῶν ἐκδόσεων, τῶν μέσων μαζικῆς ἐπικοινωνίας, τῆς ἐκκλησιαστικῆς παιδείας κ.λπ..
 - γ' Αἱ σχέσεις μετὰ τῶν ἄλλων χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν καί τῶν ἄλλων θρησκειῶν.
 - δ' Πᾶν ὅ,τι ἀποτελεῖ ὑποχρέωσιν τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας εἰς τὰς σχέσεις αὐτῆς μετὰ τῆς κοινωνίας καί τῶν κρατικῶν Ἀρχῶν.
 - ε' Ἡ προετοιμασία σχεδίου ὀργανώσεως τῶν ὀρθοδόξων τῆς Περιοχῆς ἐπὶ κανονικῆς βάσεως.
2. Ὁ καθορισμὸς τοῦ πεδίου τῶν ἀρμοδιοτήτων δέν θά ἔδει ἐπ' οὐδενὶ νά παρεμβαίνει εἰς τήν ἐπαρχιακὴν δικαιοδοσίαν ἐκάστου Ἐπισκόπου καί νά περιορίζῃ τὰ δικαιώματα τῆς Ἐκκλησίας αὐτοῦ, συμπεριλαμβανομένων καί τῶν σχέσεων αὐτῆς μετὰ τῶν διεθνῶν ὀργανισμῶν, τῆς κρατικῆς ἐξουσίας, τῆς κοινωνίας τῶν πολιτῶν, τῶν μέσων μαζικῆς ἐνημερώσεως, τῶν ἄλλων ὁμολογιῶν, τῶν κρατικῶν καί διομολογιακῶν ὀργανισμῶν, ὡς ἐπίσης καί τῶν ἄλλων θρησκειῶν.
Ἐπὶ εἰδικῶν γλωσσικῶν, ἐκπαιδευτικῶν ἢ καί ποιμαντικῶν ζητημάτων Ἐκκλησίας τινός ἢ Ἐπισκοπικῆς Συνέλευσις δύναται νά συνεργάζεται καί μετὰ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς τῆς ἐν λόγῳ Ἐκκλησίας, ὥστε ἡ ποικιλία τῶν ἐθνικῶν παραδόσεων νά ἐπιβεβαιωθῇ τὴν ἐνότητα τῆς Ὁρθοδοξίας εἰς τὴν κοινωνίαν τῆς πίστεως καί τὸν σύνδεσμον τῆς ἀγάπης.

Ἄρθρον 6.

1. Ἡ Ἐπισκοπικὴ Συνέλευσις ἀποδέχεται καί καταγράφει τὴν ἐκλογὴν τῶν ἐπισκόπων τῆς Περιοχῆς, ὡς καί τὴν ἀναφορὰν αὐτῶν εἰς τὰς ἀγιωτάτας αὐτοκεφάλους Ὁρθοδόξους Ἐκκλησίας.

2. Ἐξετάζει καί καθορίζει τό κανονικόν καθεστώς τῶν ἐν τῇ Περιοχῇ τοπικῶν κοινοτήτων, αἱ ὁποῖαι δέν ἔχουν ἀναφοράν εἰς τὰς ἀγιωτάτας αὐτοκεφάλους Ὁρθοδόξους Ἐκκλησίας.
3. Ὁφείλει νά καταγράφη πᾶσαν κρίσιν κληρικῶν ἐκφωνηθεῖσαν ὑπό τῶν ἐπισκόπων αὐτῶν, ἵνα ἡ κρίσις αὕτη ἐφαρμοσθῇ μεταξύ τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν τῆς Περιοχῆς.

Ἄρθρον 7.

1. Ἡ Ἐπισκοπική Συνέλευσις συνέρχεται τουλάχιστον ἅπαξ τοῦ ἔτους, τῇ προσκλήσει τοῦ Προέδρου. Δύναται νά συνέλθῃ ὡσάκις ἤθελε τοῦτο κριθῆ ἀναγκαῖον ὑπό τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς ἢ τῇ ἐγγράφῳ καί ἠτιολογημένη αἰτήσει τοῦ 1/3 τῶν μελῶν τῆς Συνελεύσεως.
2. Ἡ Ἐκτελεστική Ἐπιτροπή συνέρχεται μίαν φοράν ἀνά τρίμηνον καί ὡσάκις ἤθελε τοῦτο κριθῆ ἀναγκαῖον, τῇ προσκλήσει τοῦ Προέδρου ἢ τῇ γραπτῇ καί ἠτιολογημένη αἰτήσει τοῦ 1/3 τῶν μελῶν αὐτῆς.
3. Αἱ προσκλήσεις διά τήν σύγκλησιν τῆς Ἐπισκοπικῆς Συνελεύσεως, ἐάν δέν συντρέχουν ἐξαιρετικοί λόγοι, ἀποστέλλονται πρό δύο μηνῶν, ἐνῶ διά τήν σύγκλησιν τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς πρό μιᾶς ἐβδομάδος, συναποστέλλονται δέ τά θέματα τῆς ἡμερησίας διατάξεως καί τά πρός αὐτά σχετικά στοιχεῖα.
4. Ἡ ἡμερησία διάταξις πρέπει νά ἐγκρίνεται κατά τήν πρώτην συνεδρίαν τῆς Συνελεύσεως καί δέν δύναται νά τροποποιηθῇ εἰ μή δι' ἀποφάσεως τῶν παρόντων μελῶν, λαμβανομένης δι' ἀπολύτου πλειονοψηφίας.

Ἄρθρον 8.

Ἡ Ἐκτελεστική Ἐπιτροπή εὐρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ διά τῆς παρουσίας τῶν 2/3 τῶν μελῶν αὐτῆς, ἡ δέ Συνέλευσις διά τῆς παρουσίας τῆς ἀπολύτου πλειονοψηφίας τῶν μελῶν αὐτῆς, συμπεριλαμβανομένου τοῦ Προέδρου αὐτῆς.

Ἄρθρον 9.

Αἱ ἐργασίαι τῆς Ἐπισκοπικῆς Συνελεύσεως διεξάγονται συμφώνως πρός τὰς ἀρχάς τῆς ὀρθοδόξου συνοδικῆς παραδόσεως καί διευθύνονται ὑπό τοῦ Προέδρου αὐτῆς, ὁ ὁποῖος ἔχει καί τήν εὐθύνην ἐποπτείας ἐπί τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἀποφάσεων αὐτῆς.

Ἄρθρον 10.

1. Αἱ ἀποφάσεις τῆς Ἐπισκοπικῆς Συνελεύσεως λαμβάνονται καθ' ὁμοφωνίαν.
2. Εἰς ζητήματα γενικωτέρου ἐνδιαφέροντος, τὰ ὁποῖα ἀπαιτοῦν, κατά τήν κρίσιν τῆς Ἐπισκοπικῆς Συνελεύσεως, πανορθόδοξον ἀντιμετώπισιν, ὁ πρόεδρος αὐτῆς ἔχει τήν ἀναφοράν αὐτοῦ εἰς τόν Οἰκουμενικόν Πατριάρχην διά τὰ περαιτέρω, κατά τὰ πανορθόδοξως ἰσχύοντα.

Άρθρον 11.

1. Μετ' απόφασιν τῆς Ἐπισκοπικῆς Συνελεύσεως δύναται νά συγκροτοῦνται ἐκ τῶν μελῶν αὐτῆς Ἐπιτροπαί Λειτουργικῶν, Ποιμαντικῶν, Οἰκονομικῶν, Ἐκπαιδευτικῶν, Οἰκουμενικῶν καί ἄλλων θεμάτων, προεδρευόμεναι ὑφ' ἑνός ἐπισκόπου-μέλους τῆς Συνελεύσεως.
2. Τά μέλη τῶν Ἐπιτροπῶν αὐτῶν, κληρικοί ἢ λαϊκοί, ὀρίζονται ὑπό τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς. Σύμβουλοι ἐπίσης καί εἰδικοί δύνανται νά προσκαλῶνται ὅπως συμμετάσχουν εἰς τήν Ἐπισκοπικὴν Συνέλευσιν ἢ εἰς τήν Ἐκτελεστικὴν Ἐπιτροπὴν, χωρὶς δικαίωμα ψήφου.

Άρθρον 12.

1. Ἡ Ἐπισκοπικὴ Συνέλευσις δύναται νά συντάξῃ τὸν ἴδιον αὐτῆς Ἐσωτερικόν Κανονισμόν πρὸς συμπλήρωσιν καί προσαρμογὴν τῶν ἀνωτέρω διατάξεων συμφώνως πρὸς τὰς ἀνάγκας τῆς Περιοχῆς καί ἐν σεβασμῶ πρὸς τὸ κανονικόν δίκαιον τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας.
2. Πάντα τὰ ἀφορῶντα εἰς τὴν λειτουργίαν τῆς Συνελεύσεως νομικά καί οἰκονομικά θέματα ἀποφασίζονται ὑπό τὸ φῶς τῆς νομοθεσίας τῶν κρατῶν τῆς Περιοχῆς, εἰς τὴν ὁποίαν τὰ μέλη τῆς Συνελεύσεως ἀσκοῦν τὴν δικαιοδοσίαν αὐτῶν.

Άρθρον 13.

Σύστασις νέας, κατάτμησις ἢ κατάργησις ὑφισταμένης Ἐπισκοπικῆς Συνελεύσεως ἢ συγχώνευσις δύο ἢ περισσοτέρων τοιούτων γίνεται μετ' απόφασιν τῆς Συνάξεως τῶν Προκαθημένων τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν κατόπιν αἰτήσεως Ἐκκλησίας τινός ἢ τοῦ Προέδρου Ἐπισκοπικῆς τινος Συνελεύσεως πρὸς τὸν Οἰκουμενικόν Πατριάρχην.

† ὁ Περιγᾶμου Ἰωάννης, πρόεδρος

† ὁ Καλῆς Ἐλπίδος Σέργιος

† ὁ ἐν Δυτικῇ καί Κεντρῶα Εὐρώπῃ Ἰωάννης

† ὁ Καπιτωλιάδος Ἡσύχιος

† ὁ Βολοκολάμσκ Ἰλαρίων

† ὁ Μπάτσκας Εἰρηναῖος

† ὁ Ὀλτενίας Εἰρηναῖος

† ὁ Ρούσσης Νεόφυτος

† ὁ Ζουκδίδι καί Τσαῖσι Γεράσιμος

† ὁ Πάφου Γεώργιος

† ὁ Περιστερίου Χρυσόστομος

† ὁ Σιεματίτσε Γεώργιος

† ὁ Κορυτσᾶς Ἰωάννης

† ὁ Κομάρονο Τύχων

† ὁ Ἑλβετίας Ἱερεμίας, γραμματεὺς